

MINIKATECHEZE PRO MLADŠÍ DĚTI

0 - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE

13. neděle v mezidobí cyklus B

Ježíš se vrátil lodí na druhý břeh a už se kolem něho shromáždil velký zástup. Když byl ještě na břehu moře, přišel k němu jeden z představených synagogy, jmenoval se Jairos. Jak ho uviděl, padl mu k nohám a snažně ho prosil: „Moje dceruška umírá. Pojď, vlož na ni ruce, aby byla zachráněna a žila.“ Ježíš s ním odešel. Velký zástup šel za ním a tlačili se na něj. Byla tam jedna žena, která dvanáct let trpěla krvácením, mnoho zkusila u mnoha lékařů a celý svůj majetek vynaložila na léčení, ale nic jí nepomohlo, spíše jí bylo čím dál hůř. Když slyšela o Ježíšovi, šla v zástupu lidí a zezadu se dotkla jeho šatu. Řekla si totiž: „Jestli se dotknu třeba jen jeho šatů, budu uzdravena.“ A hned jí přestalo krvácení a pocítila na těle, že je ze svého neuduhy vyléčena. Ježíš ihned v sobě poznal, že z něho vyšla zázračná moc. Obrátil se proto v zástupu a zeptal se: „Kdo se to dotkl mých šatů?“ Jeho učedníci mu odpověděli: „Vidíš přece, jak se lidé na tebe tlačí, a ptáš se: Kdo se mě to dotkl!“ Ale Ježíš se rozhlížel, aby uviděl tu, která to udělala. Tu přišla ta žena, celá ustrašená a rozechvěná – věděla dobře, co se s ní stalo – padla před ním na zem a pověděla mu celou pravdu. On jí na to řekl: „Dcero, tvá víra tě zachránila. Jdi v pokoji a buď zdráva, zbavena svého neuduhy!“ Zatímco ještě mluvil, přišli lidé z domu představeného synagogy se zprávou: „Tvá dcera umřela. Proč ještě Mistra obtěžuješ?“ Ježíš zaslechl, co se tu mluvilo, a řekl představenému synagogy: „Neboj se, jen věř!“ Nedovolil nikomu, aby šel s ním, jenom Petrovi, Jakubovi a jeho bratru Janovi. Přišli k domu představeného synagogy a viděli tam rozruch, lidi, jak pláčou a velmi naříkají. Vešel dovnitř a řekl jim: „Proč jste tak rozrušeni a pláčete? Dítě neumřelo, jenom spí.“ Posmívali se mu. On však všechny vykázal ven, vzal s sebou otce dítěte i matku a své společníky a šel do světnice, kde dítě leželo. Vzal ji za ruku a řekl: „Talitha kum!“, to znamená: „Děvče, říkám ti, vstaň!“ Děvče ihned vstalo a chodilo – bylo jí dvanáct let. Lidé byli úžasem jako bez sebe. Ježíš jim přísně přikázal, že se to nikdo nesmí dovědět, a řekl jim, aby jí dali jíst. (Mk 5,21-43)

Kněz si zavolá děti nadšeně před obětní stůl: „Děti, pojděte dopředu!“
Doporučuje se, aby si sám posadil do podřepu nebo na taburet.

Milé děti, dnes bylo velmi dlouhé evangelium. Takže si nyní řekneme jen pár slov. Je totiž důležité všimnout si obou uzdravení, které jsme v evangeliu slyšeli. Jak u ženy, která byla už 12 let nemocná, tak u dcery představeného synagogy jde o uzdravení skrze víru. Je nám totiž jasné, že Ježíš neměl žádné zázračné šaty, kterých by stačilo se dotknout, a všichni bychom byli uzdraveni. Ježíš není ani žádný lékař, který by používal nějaké injekce, prášky nebo mastičky, kterými by léčil, jako to známe u lékařů. A také víme, že když někdo zemře, stejně jako se to stalo té Jairovo dcerušce, tak žádný lékař ho nedokáže uzdravit. Jen Bůh je Pánem nad životem. A Ježíš je Boží Syn. On nám dává život i po naší přirozené smrti. Je k tomu potřeba se Ježíše dotknout. Vždyť i ta nemocná žena se Ježíše dotkla a tu dcerušku Ježíš vzal za ruku. Jak se ale můžeme dotknout Ježíše my? Vždyť tato událost se stala před 2000 lety a Ježíš po svém vzkříšení odešel k Bohu Otci? Tak jak se ho můžeme dotýkat? Ježíše se dotýkáme skrze naši víru. Věříme, že je přítomen v Božím slově, kterému máme naslouchat a podle něho žít, v eucharistii, kterou uctíváme v kostelích a kterou někteří už mohou přijímat a také v ostatních svátostech a ve společenství lidí sjednocených mezi sebou láskou. A tyto „doteky“ nám dávají život. Ježíše máme ve svém srdci a jednou se s ním setkáme v ráji tváří v tvář. To nám dává velikou naději, že smrtí nic nekončí, ale teprve začíná. A tato naděje je i pro všechny lidi, kteří jsou nemocní nebo umírají. A je to naděje i pro nás, že se s našimi zemřelými znovu uvidíme. Takou naději nemůže dát žádný i ten nejlepší lékař, ale pouze Boží Syn.

MINIKATECHEZE PRO MLADŠÍ DĚTI

0 - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE S POMŮCKOU

Chcete-li zpestřit Vaše kázání pomůckou a tím zintenzivnit vjem jeho obsahu, doporučujeme použít pomůcku a využít aktivitu.

13. neděle v mezidobí cyklus B

Ježíš se vrátil lodí na druhý břeh a už se kolem něho shromáždil velký zástup. Když byl ještě na břehu moře, přišel k němu jeden z představených synagogy, jmenoval se Jairos. Jak ho uviděl, padl mu k nohám a snažně ho prosil: „Moje dceruška umírá. Pojd', vlož na ni ruce, aby byla zachráněna a žila.“ Ježíš s ním odešel. Velký zástup šel za ním a tlačili se na něj. Byla tam jedna žena, která dvanáct let trpěla krvácením, mnoho zkusila u mnoha lékařů a celý svůj majetek vynaložila na léčení, ale nic jí nepomohlo, spíše jí bylo čím dál hůř. Když slyšela o Ježíšovi, šla v zástupu lidí a ze zadu se dotkla jeho šatu. Řekla si totiž: „Jestli se dotknu třeba jen jeho šatů, budu uzdravena.“ A hned jí přestalo krvácení a pocítila na těle, že je ze svého neuduhy vyléčena. Ježíš ihned v sobě poznal, že z něho vyšla zázračná moc. Obrátil se proto v zástupu a zeptal se: „Kdo se to dotkl mých šatů?“ Jeho učedníci mu odpověděli: „Vidíš přece, jak se lidé na tebe tlačí, a ptáš se: Kdo se mě to dotkl!“ Ale Ježíš se rozhlížel, aby uviděl tu, která to udělala. Tu přišla ta žena, celá ustrašená a rozechvěná – věděla dobře, co se s ní stalo – padla před ním na zem a pověděla mu celou pravdu. On jí na to řekl: „Dcero, tvá víra tě zachránila. Jdi v pokoji a buď zdráva, zbavena svého neuduhy!“ Zatímco ještě mluvil, přišli lidé z domu představeného synagogy se zprávou: „Tvá dcera umřela. Proč ještě Mistra obtěžuješ?“ Ježíš zaslechl, co se tu mluvilo, a řekl představenému synagogy: „Neboj se, jen věř!“ Nedovolil nikomu, aby šel s ním, jenom Petrovi, Jakubovi a jeho bratru Janovi. Přišli k domu představeného synagogy a viděli tam rozruch, lidi, jak pláčou a velmi naříkají. Vešel dovnitř a řekl jim: „Proč jste tak rozrušeni a pláčete? Dítě neumřelo, jenom spí.“ Posmívali se mu. On však všechny vykázal ven, vzal s sebou otce dítěte i matku a své společníky a šel do světnice, kde dítě leželo. Vzal ji za ruku a řekl: „Talitha kum!“, to znamená: „Děvče, říkám ti, vstaň!“ Děvče ihned vstalo a chodilo – bylo jí dvanáct let. Lidé byli úžasem jako bez sebe. Ježíš jim přísně přikázal, že se to nikdo nesmí dovědět, a řekl jim, aby jí dali jíst.

Pomůcka: pracovní list z Kanán – Katecheze na neděli a pastelky

Milé děti, dnes bylo velmi dlouhé evangelium. Takže si nyní řekneme jen pár slov. Je totiž důležité všimnout si obou uzdravení, které jsme v evangeliu slyšeli. Jak u ženy, která byla už 12 let nemocná, tak u dcery představeného synagogy jde o uzdravení skrze víru. Je nám totiž jasné, že Ježíš neměl žádné zázračné šaty, kterých by stačilo se dotknout, a všichni bychom byli uzdraveni. Ježíš není ani žádný lékař, který by používal nějaké injekce, prášky nebo mastičky, kterými by léčil, jako to známe u lékařů. A také víme, že když někdo zemře, stejně jako se to stalo té Jairovo dcerušce, tak žádný lékař ho nedokáže uzdravit. Jen Bůh je Pánem nad životem. A Ježíš je Boží Syn. On nám dává život i po naší přirozené smrti. Je k tomu potřeba se Ježíše dotknout. Vždyť i ta nemocná žena se Ježíše dotkla a tu dcerušku Ježíš vzal za ruku. Jak se ale můžeme dotknout Ježíše my? Vždyť tato událost se stala před 2000 lety a Ježíš po svém vzkříšení odešel k Bohu Otci? Tak jak se ho můžeme dotýkat? Ježíše se dotýkáme skrze naši víru. Věříme, že je přítomen v Božím slově, kterému máme naslouchat a podle něho žít, v eucharistii, kterou uctíváme v kostelích a kterou někteří už mohou přijímat a také v ostatních svátostech a ve společenství lidí sjednocených mezi sebou láskou. A tyto „doteky“ nám dávají život. Ježíše máme ve svém srdci a jednou se s ním setkáme v ráji tváří v tvář. To nám dává velikou naději, že smrtí nic nekončí, ale teprve začíná. A tato naděje je i pro všechny lidi, kteří jsou nemocní nebo umírají. A je to naděje i pro nás, že se s našimi zemřelými znovu uvidíme. Takou naději nemůže dát žádný i ten nejlepší lékař, ale pouze Boží Syn.